

هُوَ الْإِبْهَى الْإِبْهَى - وَأَنْتَى اتَّقَرَّبَ إِلَيْكَ يَا إلهَى فِي جَنَحٍ...

حضرت عبدالبهاء

اصلي فارسي

هُوَ الْإِبْهَى الْإِبْهَى

وَأَنْتَى اتَّقَرَّبَ إِلَيْكَ¹ يَا إلهَى فِي جَنَحٍ هَذِهِ اللَّيْلَةَ الظُّلْمَاءِ وَأَنَا جِيكَ بِلِسَانٍ سَرِيٍّ مَهْتَرًا بِنَفْحَاتِكَ الَّتِي انْتَشَرَتْ مِنْ
مَلَكُوتِكَ الْإِبْهَى وَأَقُولُ رَبِّ لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ وَلَا أَجِدُ لَطِيبُورَ الْإِفْكَارِ صَعُودًا إِلَى مَلَكُوتِ قُدْسِكَ
تَقَدَّسَتْ بِكَيْنُونَتِكَ عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَثَنَاءٍ وَتَنْزَّهَتْ بِهَوِيَّتِكَ عَنْ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الْإِنشَاءِ لَمْ تَزَلْ كُنْتَ فِي تَقْدِيسِ ذَاتِكَ
مُتَعَالِيًا عَنْ إِدْرَاكِ الْعَارِفِينَ مِنَ الْمَلَاءِ الْأَعْلَى وَلَا تَزَالُ تَكُونُ فِي تَنْزِيهِ حَقِيقَتِكَ مُمْتَنِعًا عَنْ عِرْفَانِ الْوَاصِفِينَ مِنْ
سَكَّانِ جِبْرُوتِ الْعُلِيَاءِ إلهَى إلهَى مَعَ هَذَا الْإِمْتِنَاعِ كَيْفَ إِذْ كَرَّكَ بِذِكْرِ أَوْصَافِكَ بِوَصْفِ تَعَالَيْتِ يَا إلهَى وَ
تَقَدَّسْتَ عَنْ كُلِّ النَّعْوِ وَالْأَوْصَافِ يَا مَحْبُوبِي. إلهَى إلهَى أَرْحَمَ عَجْزِي وَأَنْكَسَارِي وَفَقْرِي وَذُلِّي وَمَسْكَنِي وَ
أَنْلِي كَاسِ عَفْوِكَ وَمَوْهَبَتِكَ وَحَرَكَنِي بِنَفْحَاتِ مَحَبَّتِكَ وَأَشْرَحَ صَدْرِي بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَطَيَّبَ نَفْسِي بِأَسْرَارِ
تَوْحِيدِكَ وَأَحْيَيْتَنِي بِنَسَائِمِ رِيَاضِ رَحْمَائِيَّتِكَ حَتَّى انْقَطَعَ عَنْ دُونِكَ وَأَتَوَسَّلُ بِذِيْلِ رَدَاءِ كِبْرِيَاؤِكَ وَأَنْسَى مَا
سِوَاكَ وَأَسْتَأْنِسُ بِنَفْحَاتِ أَيَّامِكَ وَأَتَوَقَّعُ عَلَى الْوَفَاءِ فِي عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَعَلَى الْقِيَامِ بِخِدْمَةِ أَمْرِكَ وَعَلَى
الْخُضُوعِ وَالْخُشُوعِ عِنْدَ أَحْبَابِكَ وَالْإِنْعَادِ وَالْفَنَاءِ فِي مَحْضِ أَصْفِيَاؤِكَ أَنْتَ الْمُؤَيَّدُ الْمُؤَقَّعُ الْعَلِيُّ الْكَرِيمُ

إلهَى إلهَى اسْتَلْكَ بِأَشْرَاقِ أَنْوَارِ طَلْعَتِكَ الَّتِي أَشْرَقَتْ بِهَا الْإِفَاقُ وَبِلِحْظَاتِ عَيْنِ رَحْمَائِيَّتِكَ الَّتِي شَمَلَتْ كُلَّ
الْأَشْيَاءِ وَبِتَمَوُّجَاتِ بَحْرِ عَنَائِيَّتِكَ الَّتِي فَاضَتْ عَلَى الْأَطْرَافِ وَبِأَمْطَارِ سَحَابِ مَوْهَبَتِكَ الَّتِي هَطَلَتْ عَلَى حَقَائِقِ
الْمَمَكَّاتِ وَبِأَنْوَارِ رَحْمَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ الْمَوْجُودَاتِ بَانَ تَوْيِّدِ الْأَصْفِيَاءِ عَلَى الْوَفَا وَتَوْفَقِ الْأَحْبَاءِ عَلَى خِدْمَةِ عَتَبَتِكَ
الْعُلِيَاءِ وَتَتَصَرَّهْمُ بِجُنُودِ قُدْرَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ بِالْأَشْيَاءِ كُلِّهَا وَتَجِدُهُمْ بِجَيْشِ عَرْمَرَمٍ مِنَ الْمَلَاءِ الْأَعْلَى.

¹ إيران طهران عموم احبای إلهی عليهم بهاء الله الإبهی

ORIGINAL

AUDIO

ای ربّ انهم ضعفاءً ببابک و فقراءً فی فنائک و مضطرونّ الی فضلک و محتاجون الی تأییدک و متوجّهون الی ملکوت توحیدک و مشتاقون لفیوضات موهبتک. ای ربّ صفّ ضمائرهم بانوار تقدیسک و طیب سرائرهم بموهبة تأییدک و اشرح قلوبهم بنفحات السّرو و الحبور المنتشرة من ملائک الاعلی و نور بصائرهم بمشاهدة آیاتک الکبری و اجعلهم آیات التّقدیس و رایات التّنزیه تحفّق فی قطب الامکان علی عموم الوری و اثر کلامهم فی القلوب. الّتی كانت کالصّخرة الصّماء حتّی یقوموا علی عبودیتک و یقطعوا الی ملکوت ربوبیتک و یتوجّهوا الی جبروت قیومیّتک و ینشروا آثارک و یتنوّروا بانوارک و یتبینوا اسرارک و یهدوا عبادک الی المآء المعین و عین التّسّیم الّتی نبت و فارت فی بحوحة فردوس احدیتک و ینشروا اشراع الانقطاع علی سفینه النّجاة و یسیروا فی بحار معرفتک و یبسطوا اجنحة التّوحید و یطیروا بها الی ملکوت وحدانیّتک و یصبحوا عباد اینطقون بالنّعوت من الملاء الاعلی و یثنی علیهم اهل ملکوت الابهی و یسمعوا نداء هواتف الغیب بالبشارة الکبری و یناجوک فی الاستخار بابدع الاذکار شوقاً الی لقائک یا ربّی المختار و ینکوا بالعشیّ و الاشراق توقاً الی الورد فی ظلّ رحمانیتک العظمی. ای ربّ ایدهم فی جمیع الشّئون و انصرهم فی کلّ الاحوال بملائکة قدسک الّتی هم جنود لایرونها و کتائب عالیة علی جیوش الملاء الادنی انک انت المقتدر العزیز القوی المحیط و انک لعلی کلّ شیء قدير.

پاک یزدانا خداوند مهربان آوارگان کوی توئیم و مشتاقان روی تو و عاشقان خوی تو بیچارهئیم افتاده ایم ذلیم حقیریم ضعیفیم رحمی فرما و موهبتی عنایت کن از قصور در گذر و خطایای بی پایان پوش هرچه هستیم از توئیم و آنچه گوئیم و شنویم وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم و در راه تو پوئیم تو خداوند مهربانی و ما گنه کار بی سر و سامان.

پس ای ابر رحمت رشحاتی. ای گلشن عنایت نفحاتی. ای بحر موهبت موجی و ای آفتاب عنایت پرتوی رحم فرما عنایت کن. قسم بجمالت که جز خطا متاعی نه و بغیر از آمال اعمالی نه. مگر پرده ستّاریت پوشاند و حفظ و حمایت شامل حال گردد و الا این ضعفا را چه توانائی که بخدومت پردازند و این فقرا را چه غنائی که بساط عزّت بگسترانند توئی مقتدر و توانا تأیید کن توفیق بخش. این نفوس پزمرده را برشحات ابر موهبت طراوی عنایت کن. و این حقائق مبتدله را باشراقات شمس احدیت روشنائی بخش. این ماهیان تشنه لب را بدریای رحمت افکن و این قافله گمگشته را پناه احدیت دلالت کن. گمگشتگانرا بعین هدایت دلالت کن و آوارگانرا در پناه عزّت مأوی بخش. تشنگانرا از سلسبیل موهبت بنوشان و مردگانرا بحیات ابدیه زنده کن کوران را بینا فرما و کرانرا شنوا کن گنگانرا گویا نما و افسردگانرا برافروز غافلانرا هشیار کن و خفتگانرا بیدار نما و مغروران را متنبّه در هر کار توئی مقتدر، توئی بخشنده، توئی مهربان، انک انت الکریم المتعال.

ای یاران الهی و یاوران این عبد فانی شمس حقیقت چون از مطلع آمال فیض نامتناهی مبذول داشت و افق وجود پیرتو تقدیس منور گشت چنان جلوه فرمود که ظلّات دهماء مضمحل و معدوم گردید. لهذا خطه خاک غبطه افلاک شد و عرصه ادنی جلوه گاه ملکوت اعلی گشت نفحات قدس وزید و روائح طیبه منتشر شد.

نسائم ربیع الهی بمرور آمد و اریاح لواح فیوضات نامتناهی از مهبّ عنایت بوزید. صبح نورانی دمید و بشارت موهبت کبری رسید نوبهار الهی در عالم امکانی خیمه و خرگاه زد. ارض وجود بحرکت آمد و خطه شهود مهتز گشت خاک افسرده ریاض باقیه شد و ارض میته حیات ابدیه یافت گل و ریاحین عرفان روئید و سبزه نوخیز معرفه الله دمید عالم امکان مظهر فیوضات رحمن شد و حضرت شهود جلوه گاه غیب مکنون گردید. ندای الهی بلند شد و بزم الست آراسته گشت کاس میثاق بدور آمد و صلاهی عمومی بلند شد. قومی سرمست آن صهبای الهی شدند و گروهی محروم از آن موهبت عظمی. نفوسی از پرتو عنایت بصر و بصیرت روشن نمودند و طائفه از نعمات احدیت بوجد و طرب آمدند مرغانی در گلشن تقدیس آغاز نغمه و ترانه نمودند و بلبلانی برشاخسار گل رحمانی فریاد و فغان کردند ملک و ملکوت تزیین یافت و رشک بهشت برین گردید. ولی هزار افسوس که غافلان هنوز در خواب غفلت گرفتار و بیخردان از این موهبت مقدّسه بیزار کوران مجبوند و کران محروم و مردگان مأیوس چنانچه میفرماید.

اولئک یئسوا من الآخرة کما ئیس الکفار من اصحاب القبور. شما ای یاران رحمانی بشکرانه ربّ و دود زبان گشائید و بحمد و ستایش جمال معبود پردازید که از این کاس طهور سر مستید و از این جام صهباء پر نشئه و انجذاب. از نفحات قدس مشام معطر نمودید و از رائحه قیص یوسف وفا دماغ معنبر کردید. شهد وفا را از دست دلبر یگنا چشیدید و مائده ابدیه را در خون نعمت حضرت احدیت تناول نمودید. این موهبت از خصائص حضرت رحمانیت است و این فضل وجود از نوادر عطایای ربّ و دود. در انجیل میفرماید المدعوون کثیرون و المختارون قلیلون. یعنی امت دعوت بسیارند ولی نفوسی که بفضل و موهبت هدایت مخصّص میگردند کمیاب. ذلک من فضل الله یعطیه من یشاء و الله ذو فضل عظیم

ای یاران الهی شمع میثاق را اریاح نفاق از اهل آفاق احاطه نموده و بلبل وفا را زاغان جفا اهل فتور هجوم نموده. حمامه ذکر را جغدان بی فکر در صددند و غزالان صحرای محبة الله را درندگان در پی روان. لهذا خطر عظیم است و عذاب الیم احبای الهی باید چون جبل متین باشند و چون بنیان رزین رصین از شدائد بلایا مضطرب نگردند و از عظام رزایا محزون نشوند. توسل بذیل کبریا جویند و توکل بجمال اعلی نمایند. تکیه بر عون و عنایت ملکوت قدیم کنند و اعتماد برصون و حمایت ربّ کریم. در هر دمی از شبم عنایت پر طراوت و لطافت گردند و در هر نفسی از نفثات روح القدس زنده و تازه و خرم شوند و بر خدمت حضرت ربوبیت قیام کنند. در نشر نفحات الله منتهای همت را مبذول دارند. امر مبارک را حصن حصین باشند و جنود جمال قدم را قلعه رزین و رصین. بنیان امرالله را از هر جهت حافظ امین گردند و افق مبین را نجم منیر شوند زیرا ظلمات دهماء امم از هر جهت در هجوم است و طوائف عالم در فکر محویت نور معلوم. با وجود هجوم جمیع قبائل چگونه میتوان دمی غافل بود. البته هوشیار باشید و بیدار و در حفظ و حمایت امر پروردگار.

الیوم الزم امور تعدیل اخلاق است و تصحیح اطوار و اصلاح رفتار. باید احبای رحمن بخلق و خوئی در بین خلق مبعوث گردند که رائحه مشکار گلشن تقدیس آفاق را معطر نماید و نفوس مرده را زنده کند زیرا مقصود از جلوه الهی و طلوع انوار غیب غیر نامتناهی تربیت نفوس است و تهذیب اخلاق من فی الوجود تا نفوس مبارکی از عالم ظلمانی حیوانی نجات یافته بصفتی مبعوث گردند که تزین حقیقت انسانی است ناسوتیان لاهوتیان شوند و ظلمانیان نورانیان گردند محرومان صرف محرم راز ملکوت شوند و معدومان محض مانوسان جلوه لاهوت شوند. بی نصیبان از بحر بی پایان نصیب برند و نادانان از معین حیوان دانائی سیراب شوند و درندگان ترک درندگی کنند و تیز چنگان در نهایت بردباری باشند اهل جنگ صلح حقیقی جویند و درندگان تیز چنگ از سلم حقیقی بهره برند. ناپاکان از عالم پاکی خبر گیرند و آلودگان از جوی تقدیس نصیب برند. اگر این فیوضات الهیه در حقائق انسانی جلوه نماید فیض ظهور بی ثمر ماند و جلوه شمس حقیقت بی اثر گردد.

پس ای یاران الهی بجان و دل بکوشید تا از خلق و خوی مبارک نصیب و بهره گیرید و از فیوضات تقدیش قسمتی برید تا آیات توحید شوید و رایات تجرید گردید و حقیقت تفرید را جوئید و در این گلشن الهی بغمات رحمانی آغاز نغمه و ترانه نمائید طیور شکور گردید و در گزار وجود آوازی بنوازید که محیر شعور و عقول گردد.

در قطب امکان علمی برافرازید که پرچم موهبت باریاح عنایت موج زند و نهالی در مزرعه وجود و باغ شهود غرس نمائید که ثمرش در نهایت طراوت و حلاوت باشد. قسم بمرئی حقیقی که اگر بنصائح الهی که در الواح نورانی نازل عامل گردید این خاک سیاه آئینه ملکوت اعلی شود و این حیز ادنی کاشف ملکوت ابهی گردد.

ای یاران الهی الحمدلله فیوضات غیبی شمس حقیقت از جمیع جهات محیط است و ابواب رحمت از جمیع اشطار مفتوح وقت استفاضه است و هنگام استفاده. وقت را غنیمت شمردید و فرصت را از دست مدهید. از شئون این عالم ظلمانی کل بیزار گردید و بشئون و آثار حقائق ملکوتیه واضح و آشکار شوید تا ملاحظه فرمائید که پرتو خورشید یزدان در چه درجه روشن و درخشنده است. و آثار عنایت از غیب احدیت چگونه باهر و ظاهر و لائح است.

ای یاران الهی الحمدلله اعلیحضرت شهریاری در نهایت مهربانی و حضرت صدارت پناهی در منتهی درجه عدالت و رعیت پروری. باید دوستان شبانه روز بدعای ابدیت این دولت قوی الشوکه پردازند و بشکرانه داد خواهی و فریاد رسی و مهربانی اعلیحضرت تاجداری قیام کنند. زیرا این احکام مبرمه الهیه است که در جمیع کتب سماویه نازل و علیکم التحیه و الثناء. حضرات منتسبین الحمدلله بفضل جمال قدم در نهایت ثبوت و رسوخ و فارغ از دون حق و خادم امر علیهم بهاءالله الابهی. ع ع

